

TUNTOSARVI

Nro 21 1985

TUNTOSARVI

Kuulonäkövammaisten lehti
Ilmestyy 48 kertaa vuodessa, perjantaisin
Nro 21
11. vuosikerta

JULKAISIJA Näkövammaisten Keskusliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA Orvokki Holopainen
TOIMITTAJA Timo Pietilä

TOIMITUKSEN OSOITE
Näkövammaisten Keskusliitto
Mäkelänkatu 50, 00510 Helsinki
puh. (90)77041/227

SISÄLLYS

Suomalaiset rauhaa turvaamassa	1
Ajankohtaista	2
Johtokunnan päättämää	9
Ilmoitukset	10
Lukijan palsta.....	12
Äänetön saari	15

TUNTOSARVI

21.6.1985

Suomalaiset rauhaa turvaamassa

Kaksikymmentäyksi suomalaissotilasta panttivankina Libanonissa. Tuntuu ehkä ensi ajattelemalla hassulta, että noin monta aseistettua miestä otetaan vangiksi noin vain, mutta rauhanturvaajasotilaat ovat kyllä menelleet aivan oikein. YK:n palveluksessa olevat suomalaissotilaat on sijoitettu Libanoniin todella hankalaan paikkaan. Libanon on täysin hajallaan maan eri uskonnollisten ja poliittisten ryhmien taistellessa keskenään maan herruudesta. Israel hyökkäsi kaksi vuotta sitten epävakaaaseen maahan saadakseen valtaan sille mieluisan hallituksen, mutta kun se nyt vetäytyy, ei tätä tavoitetta ole saavutettu.

SLA on Israelille myötämielinen armeija. Itse asiassa tuo armeija on Israelin itsensä perustama. Saadakseen armeijalle kansainvälisesti tunnustetun aseman, se kaappasi suomalaiset rauhanturvaajat, jotta YK:n olisi pakko hyväksyä SLA neuvottelukumppaniksi. Neuvottelu YK:n kanssa merkitsisi samalla armeijan kansainvälisen painoarvon selvää nousua.

Suomalaissotilaat ovat siis pelinappuloina paljon suuremmassa pelissä kuin vain suomalaisina rauhanturvaajina. Jos suomalaiset olisivat kaappaushetkellä nousseet aseelliseen vastarintaan, olisi SLA saanut tekosyyn olla kunnioittamatta YK:n rauhanturvajoukkojen yrityksiä rauhoittaa tilannetta Libanonissa ja pitää taistelevia osapuolia loitolla toisistaan.

Kovaa peliä tuo kansainvälinen politiikka.

AJANKOHTAISTA

YK-sotilaita kaapattiin panttivan- giksi

24 suomalaista YK-sotilasta (Yhdistyneitten Kansakuntien) kaapattiin panttivangiksi Libanonissa 7.6. Miehet olivat palaamassa lomalta Israelista takaisin Libanonin puolelle, kun heitä kuljettanut linja-auto pysäytettiin ja sotilaat vangittiin.

Kaappauksen järjesti SLA, joka on muutaman tuhannen miehen vahvuinen armeija Libanonissa. Israel tukee voimakkaasti SLA:n toimintaa.

Suomalaiset panttivangit, joista muutaman päivän kuluttua vapautettiin kolme, ovat tätä kirjoitettaessa 13.6. edelleen pidätettyinä. Heillä ei kuitenkaan ole hengenvaaraa. Israel on luvannut taata, ettei panttivangeille tehdä mitään pahaa. YK käy koko ajan neuvotteluja panttivankien vapauttamiseksi. SLA on vaatinut Amal-taistelujärjestön hallussa olevia yhtätoista SLA:n sotilasta takaisin. Amal on toinen Libanonissa olevista lukuisista pienistä armeijoista.

Kolmannes höyryvetureista romutetaan

VR (Valtion Rautatiet) on päättänyt vanhojen vielä jäljellä olevien höyryveturiensa kohtalosta. Päätöksen mukaan 121 veturia säilytettäisiin edelleen. Niistä 70 on tarkoitus sijoittaa Haapamäelle, jonne on suunnitella veturipuisto. Jos Haapamäen veturipuistosta ei tule totta, romutetaan myös ne sijoitettaviksi suunnitellut höyryveturit.

Höyryvetureita on Suomessa säilötty kriisiaikojen varalta. Muutama vuosi sitten puolustusvoimat kuitenkin ilmoitti, ettei se tarvitse höyryvetureita enää edes kriisiaikoja varten. Tämän jälkeen on VR:ssä pohdittu mitä vanhoille vetureille pitäisi tehdä.

VR aikoo jättää itselleen 17 veturia. Näistä 5 aiotaan pitää käyttökunnossa. Myös tänä kesänä VR kuljettaa matkustajia höyryveturin vetämällä junilla Karjaan ja Lohjan sekä Lahden ja Heinolan välillä muutamana kesäsunnuntaina.

Helsingin Sanomat 7.6.

TV:n avulla tietoa kuurosokeille Ruotsissa

Kaksi tutkijaa on esitellyt uuden järjestelmän, jonka avulla kuurosokeat voivat saada tietoa teksti-TV:n vä-

lityksellä. Tämän laitteen avulla kuurosokeat voivat ensimmäistä kertaa saada tietoa maailman tapahtumista yhtäaikaan näkevien ja kuulevien kanssa, sanovat laitteen kehittäjät. Viisi vuotta kestäneen kehittelyn tulosta esiteltiin vammaismessuilla Göteborgissa Ruotsissa. Laite on kehitetty Luulajan yliopistossa Ruotsissa.

Laitteeseen kuuluu teksti-TV ja erityisesti tätä tarkoitusta varten suunniteltu kirjoitin, joka kirjoittaa pisteillä paperille TV-ruudun tekstin. Laitteisto maksaa 64.000 Ruotsin kruunua eli noin 43.000 markkaa.

Tähän mennessä on Ruotsin kuurosokeilla ollut vain vähän yhteyksiä yhteiskunnan tapahtumiin. Tulkki käy muutaman kerran viikossa, pieni uutislehti kerran viikossa ja lisäksi tietysti ne kuulevat ja näkevät tuttavat, jotka osaavat viittomakieltä voivat kertoa mitä maailmalle kuuluu.

Nyt voivat kuurosokeat aivan niin kuin näkevätkin itse valita mitä tietoa he haluavat. Heidän tarvitsee vain osata antaa laitteelle muutamia lyhyitä käskyjä ja luonnollisesti osata lukea pistekirjoitusta. Kaikki kuurosokeat eivät kuitenkaan pistekirjoitusta osaa. Luulajan tutkijat arvoivat, että Ruotsin noin 2.000 kuurosokeasta suurin piirtein sata hyötyy uudesta teksti-TV-laitteesta.

Mutta suuri joukko kuurosokeita kaipaa lisää yhteyksiä ulkomaailmaan. »Eräskin kuurosokea kuvasi tilannettaan minulle sanomalla, että tuntui kuin sydän olisi kutistunut rinnassa, kun minusta tuli kuurosokea», kertoo toinen laitteen kehittäjistä. Kuurosokea

tunsi olevansa täysin yhteiskunnan ulkopuolella.

Seuraassa vaiheessa uudesta laitteesta kehitellään sellainen, että se voidaan kytkeä muihinkin tietoverkkoihin kuin vain teksti-TV:een. Näin kuurosokeiden ulottuville tulisi edelleen lisää tietoa, esimerkiksi oman paikkakunnan sanomalehden seuraaminen olisi mahdollista. Sitäpaitsi tämä laitteisto voi olla kuurosokean ensimmäinen askel opeteltaessa kommunikointia (kanssakäymistä) ympäristön kanssa. Monilla kuurosokeilla on huono itseluottamus ja he luulevat, etteivät opi käyttämään teknisiä laitteita.

Mutta kun he oppivat käyttämään helposti tätä yksinkertaista teksti-TV:tä, niin ei ole enää mikään ongelma kytkeä samaan laitteistoon esimerkiksi tekstipuhelin. Näin kuurosokea voi vaikkapa tilata kotiin haluamansa tavarat kaupasta.

Dagens Nyheter 7.6.

Lisää televisio-ohjelmia – Tele X -hankkeesta totta

Suomi, Ruotsi, Norja ja Islanti ovat pääsemässä sopuun yhteisen satelliitin lähettämisestä avaruuteen. Satelliitti, joka on ristitty Tele X:ksi, lähettäisi ohjelmaa kahdella kanavalla. Toiselta kanavalta tulisi viihdettä ja toiselta uutisia ja ajankohtaisohjelmia.

Toiminta on tarkoitus aloittaa 1987. Aluksi toimintaa kokeillaan kolmen vuoden ajan. Kokeilu-aika maksaa

Suomelle arvioiden mukaan noin 250 miljoonaa markkaa. Suurimman osan kustannuksista maksaa Ruotsi. Myös Norja on tietävästi tulossa mukaan suunnilleen saman kokoisella rahamäärällä kuin Suomi.

Tele X -hanke näytti muutama kuukausi sitten jo kariutuvan kokonaan, kun pohjoismaat eivät päässeet sopuun kustannusten jaosta. Nyt sopu näyttää kuitenkin löytyvän.

Helsingin Sanomat 8.7.

Puoluekokousten aikaa

Kokoomus, Kristillinen liitto ja Ruotsalainen kansanpuolue ovat pitäneet puoluekokouksensa. Kokousten tärkeimpänä antina ovat olleet puolueiden puheenjohtajien vaalit. Kokoomuksen johdossa jatkaa edelleen Ilkka Suominen, Kristillisen liiton johdossa puolestaan Esko Almgren. Sen sijaan Ruotsalaisen kansanpuolueen johtoon tuli uusi mies, Cristoffer Taxell, joka on myös oikeusministerinä Sorsan hallituksessa. RKP:n entinen puheenjohtaja Per Stenbäck luopui puheenjohtajuudesta tultuaan nimitetyksi Suomen Punaisen Ristin johtoon.

Vammaisseminaarissa arvosteltiin Valtavaa

Yksityisen vammaisen oikeusturva on kärsinyt Valtava-uudistuksen jälkeen. Uusin tietotekniikka on viime vuosina tuonut vauhtia vammaisten apuvälineiden

kehitykseen, mutta uusista välineistä ei tiedetä tarpeeksi.

Nämä seikat nousivat keskeisesti esille Jyväskylän Vammaisten apuvälineet 85 -erikoismessuihin liittyvissä kahdessa asiantuntijaseminaarissa, joissa paneuduttiin apuvälinekehitykseen ja -hallintoon skeivammaisliikuntaan.

Messujen neuvottelukunnan puheenjohtaja Kauko Moisio mielestä yksityisen vammaisen oikeusturva on heikentynyt Valtava-uudistuksen jälkeen. Aiemmin valtion varoin hoitunut vammaishuolto tuli suurimmaksi osaksi kuntien kustannettavaksi. Se johti moniin säästötoimiin, mm. kuntoutuksen maksamisessa otettiin käyttöön omavastuuosuus.

»Vammaisten oikeus apuvälineisiin vaihtelee erikunnissa ja erilaisuutta on myös muissa vammaishuollon tukimuodoissa», Moisio sanoo. Hänen tiedossa on Suomessa vielä sata kuntaa, joissa vammaisille ei ole järjestetty kuljetuspalvelua.

Erikoistutkija Ilkka Saarnio kiinnitti apuvälineseminaarissa huomion yhä kehittyneempiin ja monimuotoisempiin apuvälineisiin, jotka eivät kuitenkaan aina sovi käyttäjilleen. Saarnio ehdottaa, että huipputekniikan sijasta käytettäisiin tavallista tekniikkaa ja kehitettäisiin sitä mahdollisimman pitkälle.

Tietotekniikan mukaan tuloa vammaisten apuvälineisiin Saarnio ei pidä kovin myönteisenä. »Sen myötä vammaiset eristyvät entisestään. Hienointa tekniikkaa osaa käyttää vain osa vammaisista, mm. vaikeasti kehitysvammaiset jäävät kokonaan syrjään.»

Helsingin Sanomat 9.6.

Hieno tasapeli melkein tappio

Suomen jalkapallomaajoukkue taisteli synkkien alkuminuuttien jälkeen tasatuloksen 1-1 Romaniaa vastaan, mutta välillä hienosta tunnelmasta huolimatta pistemenetyksessä oli tappion makua.

Tasapeli heikensi huomattavasti Suomen mahdollisuuksia päästä MM-lopputurnaukseen Meksikoon. Kokonaan toiveet eivät vielä ole menneet, mutta nyt suomalaiset tarvitsevat muitten apua karsintalohkon viimeisissä otteluissa.

Olympiastadionilla oli jälleen hieno tunnelma, jota loivat ennen kaikkea Suomen ensimmäisen jakson esitys ja 25.000-päinen yleisö, joka jaksoi kannustaa omiaan ja buuata vieraille, jotka tyytyivät pelaamaan välillä vain aikaa.

Romanian saatua avausmaalin jo runsaan seitsemän minuutin pelin jälkeen Suomi onnistui nousemaan ja määräämään tahdin. Mika Lipponen järjesti tasoituksen 27. minuutilla hienolla kantapäävippauksella, jota edelsi Aki Lahtisen heitto, aivan kuten maallisissa Englantia vastaan kaksi viikkoa sitten.

Lipponen oli muutenkin vireessä ja oli järjestää Suomelle vielä pari lisäosumaa, mutta Romania pysyi pitämään numerot taidokkaasti tasoissa.

Helsingin Sanomat 7.6.

Johtokunnan päättämää

Seuraavaan on koottu johtokunnan 29.5. pitämän kokouksen pöytäkirjasta sellaiset asiat, joita ei viime viikon kokousjutussa ole mainittu.

★ Palvelutaloon järjestetään kokeiluluonteisesti kerran kuukaudessa lääkärin vastaanotto. Vastaanotolle pyritään keskittämään kaikki säännölliset tarkastukset ja hoidot. Mahdollisuuksien mukaan annetaan myös terveystasvatusta. Käyttäjilleen lääkärin vastaanotto on ilmainen.

★ Päivi Miettinen on irtisanoutunut palvelutalon kotiavustajan toimesta kesäkuun lopusta lukien. Uudeksi kotiavustajaksi palvelutaloon nimitettiin diakoni Merita Nieminen, joka on palvelutalossa ollut tilapäisenä työntekijänä jo aiemminkin.

★ Pirjo Kärkkäiselle myönnettiin virkavapautta 25.6.1985-2.6.1986. Sijaiseksi nimitettiin lastentarhanopettaja Anne Kinnunen.

★ Eija Mukkanlaiselle myönnettiin edelleen virkavapautta kuluvan vuoden loppuun asti Jyväskylän lasten kuntoutuskeskuksesta.

★ Suomen Kuurosokeat ry:n edustajaksi Näkövammaisten Keskusliiton sosiaali- ja kuntoutustoimikuntaan nimitettiin johtava aluesihteerin Terhi Pikkujämsä, varalle toiminnanjohtaja Kaija Salekari.

★ Kuopion aluesihteerin toimistolle saadaan tilat Kuopion aluekeskuksesta heinäkuun alusta lukien. Oulun aluesihteerin toimistolle järjestynee tila syksyllä Oulun aluekeskuksesta.

★ Aluesihteerit Pirjo Rissanen sairaslomasijaiseksi ajalle 10.6.-7.7.1985 nimitettiin opiskelija Marjatta Puromäki.

★ Lisäksi johtokunta päätti, että vuonna 1985 kaikille yhdistyksen järjestämille leireille osallistuvilta peritään osallistumismaksu 200 mk/henkilö, perheleireillä 200 mk/perhe.

Ilmoitukset

Avioliittoon on vihitty 1.6. Jyväskylässä Saara Tikkanen ja Kalle Laari. Tuntosarvi-lehti toivottaa onnea hääparille.

Sari Isaksson Pellosta kirjoitti ylioppilaaksi. Paljon onnea vaan tämän lehdenkin puolesta.

Suomen Kuurosokeat ry.
Vuosilomat 1985

Kuurosokeiden palvelutalo

Harri Haapasaari 26.8.-21.9.

Päivi Miettinen 31.5.-30.6.

Päivi Mikkola 12.8.-7.9.

Impi Tiilikainen 1.7.-3.8.

Leena Jäntti –

Aluesihteerit

Risto Manninen 1.7.-3.8.

Heikki Paatelainen 17.6.-23.7.

Terhi Pikkujämsä 27.5.-8.6. ja 2.7.-20.7.

Pirjo Rissanen 1.7.-27.7.

Jorma Säynäjäkangas 15.7.-20.7.

Päivi Turunen –

Hilkka Yli-Penttilä 8.7.-27.7.

Lasten keskus

Timo Halonen 24.6.-27.7.

Pirjo Kääriäinen 8.7.-27.7.

Kirsi Makkula 24.6.-27.7.

Kati Mansikka-aho 24.6.-27.7.

Helena Pummi 24.6.-27.7.

Liisa Romo 24.6.-23.7. ja 19.8.-22.8.

Marja-Leena Saarinen 24.6.-27.7.

Harri Tuomi 24.6.-11.7.

Leo Turunen 8.7.-27.7. ja 26.8.-7.9.

Keskustoimisto

Dagny Ahvenainen 15.7.-10.8. ja 26.8.-31.8.

Tuija Pirhonen 20.5.-3.6. ja 17.6.-29.6.

Kaija Salekari 10.6.-29.6. ja 22.7.-3.8.

MUUTOKSIA ALUESIHTEEREIDEN TOIMISTOPÄIVISSÄ

Heikki Paatelainen vuosilomalla 17.6.-23.7.1985

Seuraava toimistopäivä on maanantai 29.7.1985.

Hilkka Yli-Penttilä vuosilomalla 8.-27.7.1985. Seuraavat toimistopäivät ovat: keskiviikkoa 19.6.1985 ja maanantai 1.7.1985.

Jorma Säynäjäkangas vuosilomalla 15.-20.7.1985. Maanantaina 24.6.1985. ei ole toimistopäivää. Maanantaina 1.7.1985 on toimistopäivä.

Lukijan palsta

Näkövammaisten Keskusliitto sekä Suomen Kuurosokeat järjestivät urheiluleirin toukokuun viimeisellä viikolla Vierumäen urheiluopistolla. Leiri oli hyvin järjestetty, ohjelma oli joka päivä monipuolinen. Ilmojen haltija oli suosiollinen koko leirin ajan, oli paikoin helppäiviäkin. Se ei kuitenkaan meitä »urheilijoita» häirinnyt. Kuurosokeita uskaltautui leirille ympäri Suomenmaan tasaisesti. Kuurosokeita leiriläisiä oli neljä naista ja seitsemän miestä: Milja, Alpo, Irja, Leena, Aino, Ahti, Reino, Yrjö, Kalevi, Oiva ja Seppo. Lukijat saavat arvailla sukunimet. Meillä oli kivan nuoria, hommansa hoitavia avustajia: Pirkko, Tuija, Ulla, Marja, Veijo, Maija, Sulo, Pekka ja Seppo. Kurssin erinomaisena vetäjänä toimi Veijo Kivistö ja häntä säestivät Tuija ja Tarja.

Päivien ohjelmasta voin mainita lyhyesti. Tulopäivänä syötiin ensin matkaväsymys pois, sitten tutustuttiin

opiston toimintaan. Iltapäivällä oli sauna ja uinti, illalla tutustuimme toisiimme.

Toisena päivänä alkoivat vasta tosi toimet. Heti aamulla pallokentällä käveltiin reippaasti kentän ympäri, juostiin myös, sitten voimisteltiin turha jäykkyys pois. Hypättiin korkeutta ja pituutta. Ahti urheilumiehenä näytti meille nuoremmille mallia entisistä hyvistä ajoista. Välillä syötiin erinomaista monipuolista salaattipitoista ruokaa. Kyllä täytyy sanoa, että ruoka oli oikeata ja oikeassa paikassa.

Taas saunottiin ja uitiin uimahallissa, missä oli myös vesijumppaa. Illalla vietettiin iltaa pallohallissa, missä leikittiin solmuleikkiä. Oiva oli mestari aukomaan solmuja. Lopuksi kaikki tanssittiin.

Kolmantena päivänä jatkettiin pallokentällä. Jumppattiin, juostiin pareittain 2 x 100 m viestiä. Tarkkuuskäveltiin, piti saada sama aika toisella kierroksella kuin ensimmäisellä. Kilvan voitti kukas muu kuin Ahti. Iltapäivällä oli osalla tennistä, osa oli kävelemässä luontopolulla. Illalla oli ryhmähuoneessa tietokilpailu. Ratkoimme arvoituksia. Milma ja Alpo olivat varsinaisia tietonieikkoja.

Neljäntenä päivänä jumpattiin rantasaunan edessä, sitten lähdettiin luontopolulle kävelemään kahdeksi tunniksi. Oli mukava katsella kaunista, heräävää luontoa. Näimmepä harvinaisia kangasvuokkojakin. Iltapäivällä tehtiin pitkä maantiepatikkaretki erälle huoltoasemalle, jossa juotiin päiväkahvit ja muuta hyvää. Se oli rankka reissu: osa hiekka, osa asfalttietä ja mikä helle! Taas saunottiin ja uitiin.

Viidentenä päivänä pallokentällä jumpattiin. Sitten pidettiin kesäolympialaiset. Ensin juostiin sata metriä, sitten heitettiin palloa, lopuksi hypättiin pituutta. Kisat onnistuivat hyvin. Kaikki yritettiin parasta, mutta Ahdille ei mahda mitään. Iltapäivällä oli osalle luistelua jäähallissa, osa otti rannalla aurinkoa. Minä olin vanhoja luistelutaitoja verestämässä, eikä yhtään haaveria tullut. Kello 15 oli meillä uimahallissa uimakilpailut – nopein oli, kukas muu kuin Ahti, tytöistä Leena. Illalla vietettiin lopettajaisia rantasaunalla, aluksi nuotiopaikalla ratkottiin Milman ja Kalevin arvoituksia. Oiva ja Kalevi esittivät taikatemppeja, ihmeellisiä olivat taikuuudet. Sitten kuultiin Veijon kertomana olympiatulokset. Ahti oli ylivoimainen, toisena olin minä. Yritin kovasti parantaa tulosta, mutta tietäähän sen kun on tuota elopainoa liikaa. Tytöistä oli nuorimmainen paras. Parhaat palkittiin ja laulettiin Alpon säestyksellä. Lopuksi mentiin rantasaunaan saunomaan, paistettiin makkaraa ja juteltiin.

Viimeinen leiripäivä valkeni sateisena, pilvisenä ja tuulisena. Osa lähti jo aamulla kotimatalle ja me loput lähdimme vielä kuntopolulle kävelemään. Lounaan jälkeen myös me loput lähdimme kotimatalle.

Omasta ja kurssilaisten puolesta kiitän hauskaista ja hyvin vedetystä leiristä. Kiitokset kuuluvat ohjaajille, oppaille, erityisesti Veijolle, Tarjalle ja Tuijalle, jotka sanoivat olevansa ensi kertaa kuurosokeiden kanssa leirillä ohjaajana. Hyvin pärjäsivät meidän kanssa. Myös Maija ansaitsee erityiset kehuksensa mainiona yleis-tulkkinä. Tällaisia leirejä me kaipaamme. Vierumäki

on oikea paikka kuulonäkövammaiselle. Se on turvallinen ja kaikki pelaa hyvin.

- Leiriterveisin Yrjö Juvonen

Äänetön saari

Raija Nieminen

Lämmin, avoin ja »aitoja kaatava» teos suomalaisnaisesta, joka ryhtyy kuurojen opettajaksi kaukaisella etelämeren saarella.

Raija Niemisen saari on äänetön, koska Raija on kuuro. Muuten saari, josta hän kertoo, pursuaa hehkuva ja värikästä tropiikin elämää – palmujen suhinaa, calypson rytmejä, monenkirjavaa vilinää kujilla ja markkinapaikoilla.

Raija Nieminen joutui Karibianmeressä sijaitsevalle St. Lucian saarelle miehensä mukana, joka teki YK:n alaista työtä. Sopeuduttuaan jotenkuten saaren täkäläisestä kokonaan poikkeavaan etelänrytmiin Raija löytää sieltä koulun, jossa opetetaan kuuroja lapsia, ja menee sinne opettajaksi. Samalla kun hän kuvaa tämän erikoislaatuisen opetustyön arkipäivää ja monesti lähes ylipääsemättömän tuntuksia ongelmia. Hän kertoo omasta kuuroutumisestaan, joka tapahtui kouluiässä ja johtui armottomasti etenevästä kuulohiermojen rappeutumisesta. Raijan meille välittämä kuva

kuuron ihmisen maailmasta on paljon avaava ja monella tavalla havainnollinen. Se on myös voimakas kannanotto kuurojen oman kielen, viitomakielen puolesta ja samalla kaikkien vammaisten ja heidän koulutus- ja työmahdollisuuksiensa puolesta.

Suuren osan kirjan sisällöstä vie Raijan yritys pitää kasvattinaan kuuroa 13-vuotiasta poikaa, Alfonsoa, jonka hän löytää kalasatamasta käärepaperia myymästä. Huolimatta Raija kiihkeästä auttamishalusta ponnistus kariutuu ylipääsemättömiin kulttuurin ja ajatusmaailman eroihin, ja muodostuu kenenkään osallisten tahtomatta kuin tragikoomiseksi pienoiskuvaksi erinäisistä kehitysaputyön vikapistoista ja turhautumista.

Raija Niemisen värihehkuinen ja kiehtova kertomus elämästä etelämeren saarella haastaa meidät myös oikomaan omia harhakäsityksiämme ja kaatamaan raja-aitoja kuulevien ja kuurojen väliltä. Ennakkoluelottomuudesta ja avoimesta kommunikointihalustahan kaikki paljolti vain on kiinni.

Raija Nieminen kuuroutui täysin jo kouluiässä, mutta opiskeli sisukkaasti hum.kandiksi saakka ja toimii nyt Kuurojen Liiton kulttuurisihteerinä. Hän on kahden ison pojan äiti ja toimelias osallistuja.